

[Ole Bjørn Kraft.]

kommission. Det havde i Sandhed nu været nyttigt, om man i Tide havde haft en sagkyndig Redegørelse for, i hvor stor Udstrækning Traktorer egner sig for dansk Landbrug, og hvilken Indflydelse Anskaffelsen vil faa paa Driftsresultatet. Noget saadant kunde Landbokommissionen have fortalt os. Jeg ønsker derfor at benytte denne Lejlighed til at opfordre Regeringen til ikke at glemme denne Tanke, men at tage den op paa ny; for sent i Gang er bedre end aldrig at komme i Gang.

Men Marshall-Planen har ikke alene Betydning derved, at den bidrager til at sætte de Lande, hvormed vi er henvist til at handle, i Stand til at producere Varer, som vi er interesseret i at købe, og derved at den forbedrer vort hjemlige Produktionsapparat. Den har, som den højtærede Udenrigsminister ganske rigtigt fremførte, ogsaa en stor Indflydelse paa hele vor pengepolitiske Stilling, og den kan som saadan bidrage meget væsentligt til at sætte Fart i Pengesaningen. Ved egen Kraft har vi gennemført en ikke uvæsentlig Forbedring paa dette Omraade, og jeg tror, det er heldigt, at det er gaaet saaledes, fordi det har skabt en Tillid til vor indre Stabilitet, som giver os Grund til at forvente, at man fra amerikansk Side mindst muligt vil benytte sig af sin Ret til at deltage i Tilrettelæggelsen af den Maade, hvorpaa vi agter at administrere Marshall-Hjælpen. Den Omstændighed, at Provenuet af Marshall-Gaven i danske Kroner skal indbetales i Nationalbanken, og at den kan benyttes til Afbetaling af Statens Gæld, er en Pengesaning, som kommer til os paa en betydelig mindre smertefuld Maade end den Sanering, vi allerede selv har gennemført. Idet jeg gerne vil erindre om, hvad jeg har sagt om Laanets Anvendelse til samme Formaal — vi er jo kun forpligtet til at indbetale Provenuet af Gaven —, vil jeg gerne henstille til Regeringen ikke at slække paa de Bestræbelser i pengesanerende Øjemed, vi ved egen Kraft har iværksat.

Den højtærede Udenrigsminister sagde i sin Tale, at Marshall-Planen gav os Haab om uden alt for smertelige Ofre at komme videre ad Pengesaningens Vej. Jeg haaber ikke, dette skal opfattes paa den Maade, at man hermed overlader den videre Sanering alene til Marshall-Planen. Efter min og mit Partis Opfattelse maa vi her fortsætte med vor egen Sanering. Maa jeg i denne Forbindelse hviske Regeringen et lille Raad i Øret. Jeg tror, at det Tidspunkt allerede er inde, da den højtærede Finansminister

bør gaa til Iværksættelse af et nyt Præmieobligationslaan, saaledes som han har faaet Bemyndigelse til det af Rigsdagen. Jeg tror, det skal ske inden alt for lang Tid. Jeg gaar ogsaa ud fra som en given Ting, at Regeringen ikke vil forhindre den naturlige Tilbagevenden til normale Pengeforhold, som den forøgede Sanering vil afstedkomme, og saaledes ikke vil gribe ind over for de Virkninger, som dette kan faa paa Renteniveauet. Saavel i Paris-Konventionen som i Overenskomsten med Amerikas Forenede Stater er en Afvikling af Restriktionerne fremhævet som et meget væsentligt Led i de europæiske Landes Genopbygning. Jeg skal ikke knytte mange Bemærkninger hertil; vi er naturligvis enige i denne Betragtning, men jeg ønsker kun i denne Forbindelse at stille den højtærede Udenrigsminister det Spørgsmaal, om der efter hans Opfattelse i nogle af de Forpligtelser, vi indgaar i handelspolitisk Henseende, ligger noget, som kan virke hindrende for os i de Bestræbelser, vi er enige om, i Retning af en Udvidelse f. Eks. af Frilisterne for Eksport- og Importvarer? Jeg ønsker ogsaa at stille den højtærede Udenrigsminister over for det Spørgsmaal, om Amerika-Overenskomsten binder hvert af de 16 Marshall-Lande — jeg tænker ikke alene paa vort eget — paa en saadan Maade, at det kan virke hindrende for det, som dog maa være det egentlige Maal: Dannelsen af en virkelig økonomisk Union i Europa.

Der kan i denne Overenskomst være adskilligt i Udtryk og Former, som kunde og maaske burde have været formet anderledes, selv om det i Virkeligheden, og i Hovedsagen efter min Vurdering, kun drejer sig om en Konstatering af faktisk foreliggende Kendsgerninger. Men det kan jo ogsaa i en Situation være noget af en Fornærmelse at sige til en flittig Mand, at han skal bestille noget! Det er imidlertid mere den Aand og det Indhold, Marshall-Planen rummer, end Formen, der bør tiltrække sig vor Opmærksomhed. Jeg betragter Amerika-Overenskomsten som et Gentlemen's-Agreement og ikke som et Udtryk for, at man agter fra amerikansk Side ved hver Tid og Lejlighed at ride de Paragraffer og Bestemmelser, den indeholder; og det, som vi bør hæfte os ved, er den Forstaaelse, som den amerikanske Regering og den amerikanske Kongres har vist for den faktisk foreliggende Situation i Europa, og den storstillede Maade, hvorpaa de agter at yde deres Bidrag til at bringe Europas Økonomi paa Fode.

Naar mit Parti ønsker at medvirke til en Ratifikation af de to her foreliggende